

til Sneefastningsarbejde paa Sogneveiene uden for dens eget Omraade, er selvfolgelig Spørgsmaalet om Arbeidet paa Hovedlandeveiene og de mindre Landeveie uafhængigt deraf, kun at det vil paahvile Amtsraadet at tage noie Hensyn til ikke at paalægge nogen Kreds Arbejde i længere Frastand end nødvendigt for at tilveiebringe den fornødne Arbeidskraft, hvorhos Forstanderskabet kan appellere til Indenrigsministeriet. Det opstilles dernæst som Regel, at dette Arbejde skal betragtes som et Fællesarbejde. Det finder nu Sted paa flere Steder, skjøndt det er ulovligt, at man har udfondret Veiene i Parceller og lagt et Stykke til hver Gaard paa samme Maade, som med Hensyn til selve Betarbejdet. Dette er, som sagt, ulovligt og aabenbart uhenftgsmæssigt, da Enhver veed, at Sneefaldet ikke blot kan, men i Reglen vil concentrere sig til visse Steder, saa at der er store Veistrækninger, hvor Arbeidet bliver saagodtsom intet, og andre, hvor det bliver meget byrdefuldt. Dette skal nu forebygges ved denne Lov. Man har dernæst bestemt den Folgeorden, hvori Arbeidet skal foretages, medmindre Sneefaldet maatte være saa ubetydeligt, at det samtidig kan udføres forsvartligt paa flere Veie. § 4 indeholder kun en Sammendragning af, hvad der med Hensyn til den Maade, hvorpaa Arbeidet skal udføres, allerede indeholdes i den ældre Anordning, med nogle Tilfætninger, som dog ikke indeholde nogen Afvigelse fra, hvad der gælder i Praxis.

§§ 5 og 6 handle om Tilsynet og bestemmer, at i enhver saadan mindre Kreds skal Sogneforstanderskabet, naturligviis uden Approbation af Amtsraadet, udnævne en Sneefoged, der uden at oppebie nogensomhelst Tilfælgelse strax

anordner det Fornødne med Hensyn til Arbejdet's Udførelse, og derved altsaa fører den sædvanlige Commando. Dernæst bestemmes det, at det er Sognefogden, som har at paasee Arbejdet's Udførelse i de Kredse, som høre til hans Sognefogeddistrikt, og som især skal være ansvarlig for, at dette hurtigt og godt tilendebringes paa de mindre Landeveie og Hovedlandeveiene. Med Hensyn til Politimesterens og Amtmændens Tilsyn er der gjort saadanne Indskrænkninger, som gjøre det rimeligt, at hvad der paalægges vil kunne udføres. Naar nemlig Politimesteren virkelig fører et personligt Tilsyn med alle Posttrouterne i Jurisdictionen, vil han have gjort Alt, hvad der af ham kan gjøres. De videre gaaende Fordringer med Hensyn til al mulig Sneefastning, som indeholdes i Reglementet af 20de Decbr. 1799, ere ikke blot uudsørlige, men kunne meget let medføre, at Bedkommende aldeles fristage sig for at opfylde dem, da de i deres Heelhed ere uudsørlige. § 7 indeholder de tilsvarende Bestemmelser for Kjøbstæderne. Her har man ikke anseet det for nødvendigt at have en Sneefoged, da man har selve Politimesteren der tilstede indensfor en Kreds, som han kan overkomme, hvilket er udtrykt saaledes, at han er ansvarlig for, at Arbeidet udføres, da det i Reglen ikke vil være ham personlig, der i denne Henseende kommer til at lede Arbejdet.

Allsaa, hvad Princip man saa end antager med Hensyn til Arbejdet's Fordeling paa de enkelte Arbeidspligtige, saa troer jeg, at disse §§ indeholde praktiske og simple Regler, hvis Vedtagelse vil tilveiebringe en god og hensigtsmæssig Ordning af dette Anliggende, som paa mange Steder vistnok endnu er i en mindre gunstig og i en forældet Tilstand.